

*Dit boek is opgedragen aan iedereen die een regenboog en
een knuffel van een wolkenkat kan gebruiken. xxx*

Voor het eerst gepubliceerd in het Engels door Farshore, een imprint van HarperCollinsPublishers Ltd, The News Building, 1 London Bridge St, London, SE1 9GF onder de titel: *Rainbow Grey. Eye of the Storm*

© 2023 Nederlandse vertaling Infodok / Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen
Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.
'Infodok' is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw.
www.standaarduitgeverij.be/infodok

Tekst en illustraties: © Laura Ellen Anderson, 2022
De auteur laat haar morele rechten gelden om erkend te worden als auteur van dit werk.
Vertaling: Annemiek Sceus
Zetwerk Nederlandse versie: Ready2Print

D/2023/0034/279
ISBN 978 90 02 27721 4
NUR 282-283

Gedrukt in de EU

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

LAURA ELLEN ANDERSON

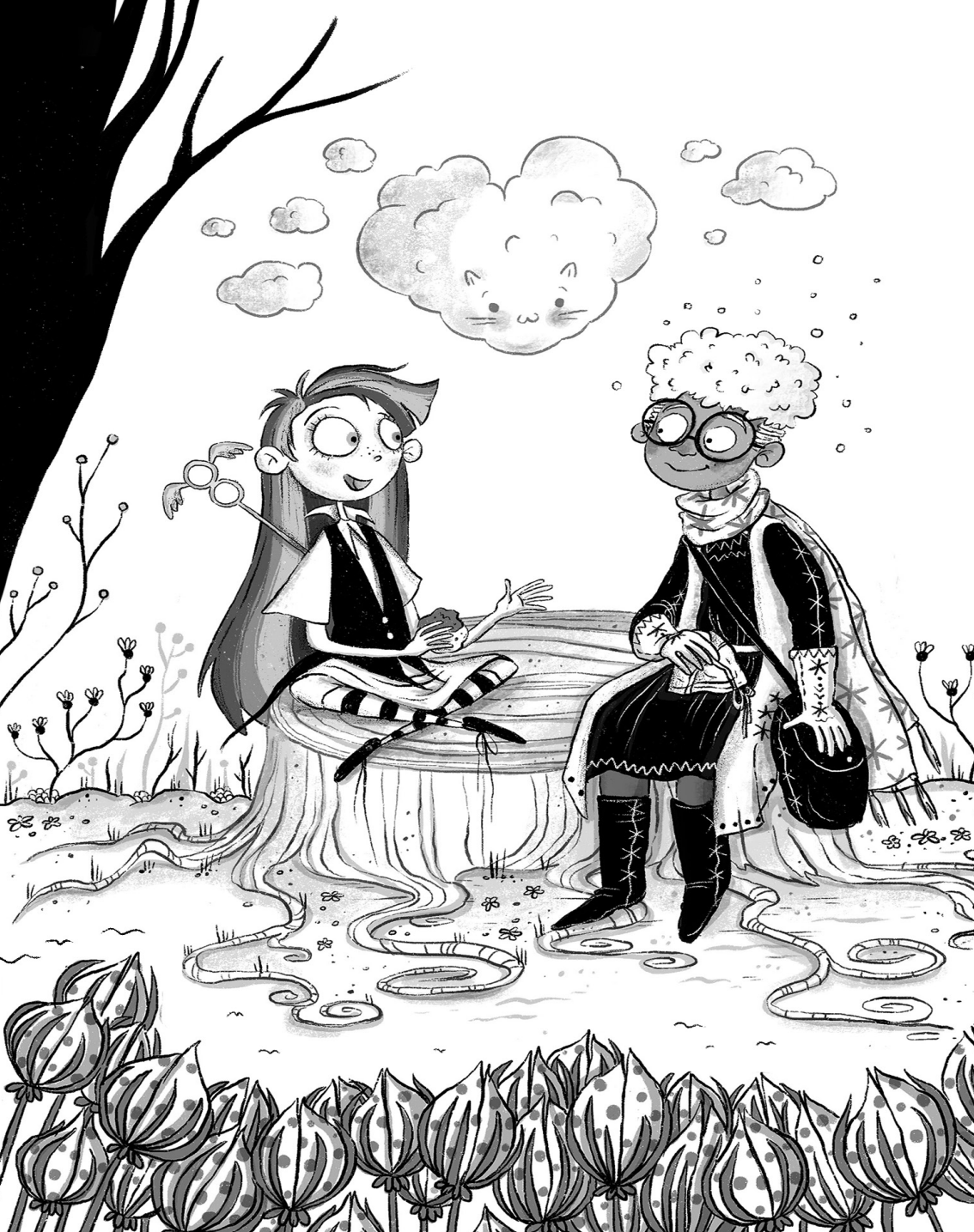
REGENBOOG REA

HET OOG VAN DE STORM

HOOFDSTUK 1

HET PEULEN-PLUK-FEEST VAN DE VON FLUFFES

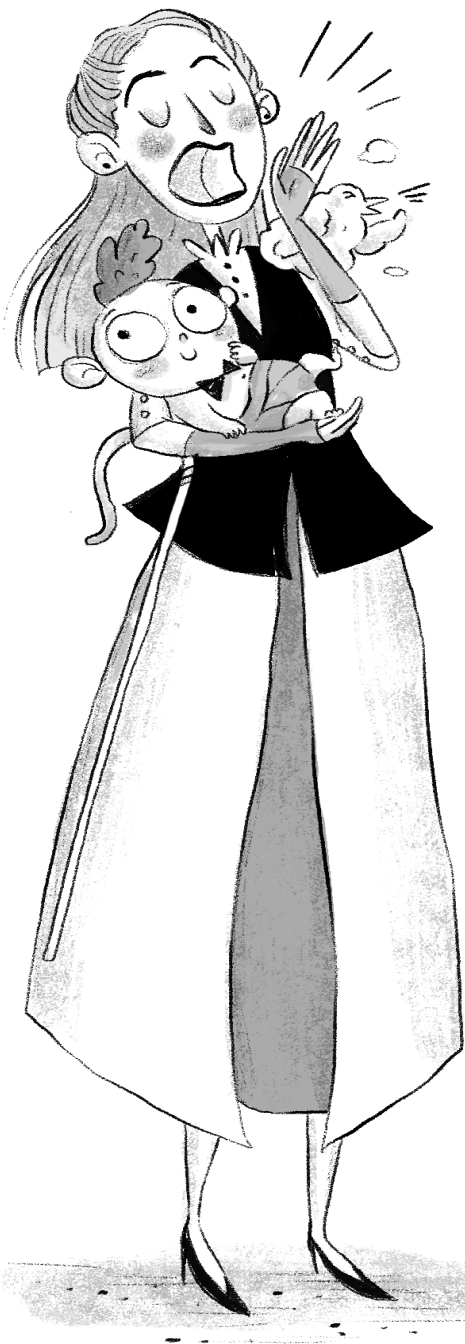
Het was een zonnige zondagmiddag in het Celsiuswoud, de perfecte plaats voor een peulen-pluk-feest.

De tienjarige Rea Grauw en haar beste vriend Kasper Koudijs zaten op een boomstronk naast een bosje pluizige peulen. Ze hadden net een spelletje Wolkendans gespeeld en Rea was *bijna* gewonnen, maar toen ontplofte haar wolkenkat Nim, waardoor ze met een luide BONS neerstortte.

‘Dit is al mijn negende peulen-pluk-feest en ik heb nog *nooit* een spelletje Wolkendans gewonnen’, gromde Rea terwijl ze haar lange regenboogkleurige haar uit haar gezicht streek. Door het spel was het nog meer in de war dan anders. ‘Maar hé, misschien lukt het me de volgende keer?’ Ze kietelde Nim onder zijn kin. Hij spinde vrolijk en nam de vorm aan van een hart.

‘NOG TIEN MINUTEN VOOR HET PLUKKEN VAN DE PEUL!’ schreeuwde Rea’s tante Nevelina, waardoor de vrienden schrokken. De wolkenmus op haar schouder tijlpte oorverdovend. ‘Nog maar tien minuten en mijn honneponnetje Cumulus krijgt een wolkenvriend voor de rest van zijn leven!’

Uit Kaspers linkeroor dwarrelden sneeuwvlokken. Dat gebeurde altijd als hij nadacht. Rea noemde ze *denkvlokken*. Kasper was een van de aardigste, slimste Sneeuwmakers ooit en een van Rea’s beste vrienden.

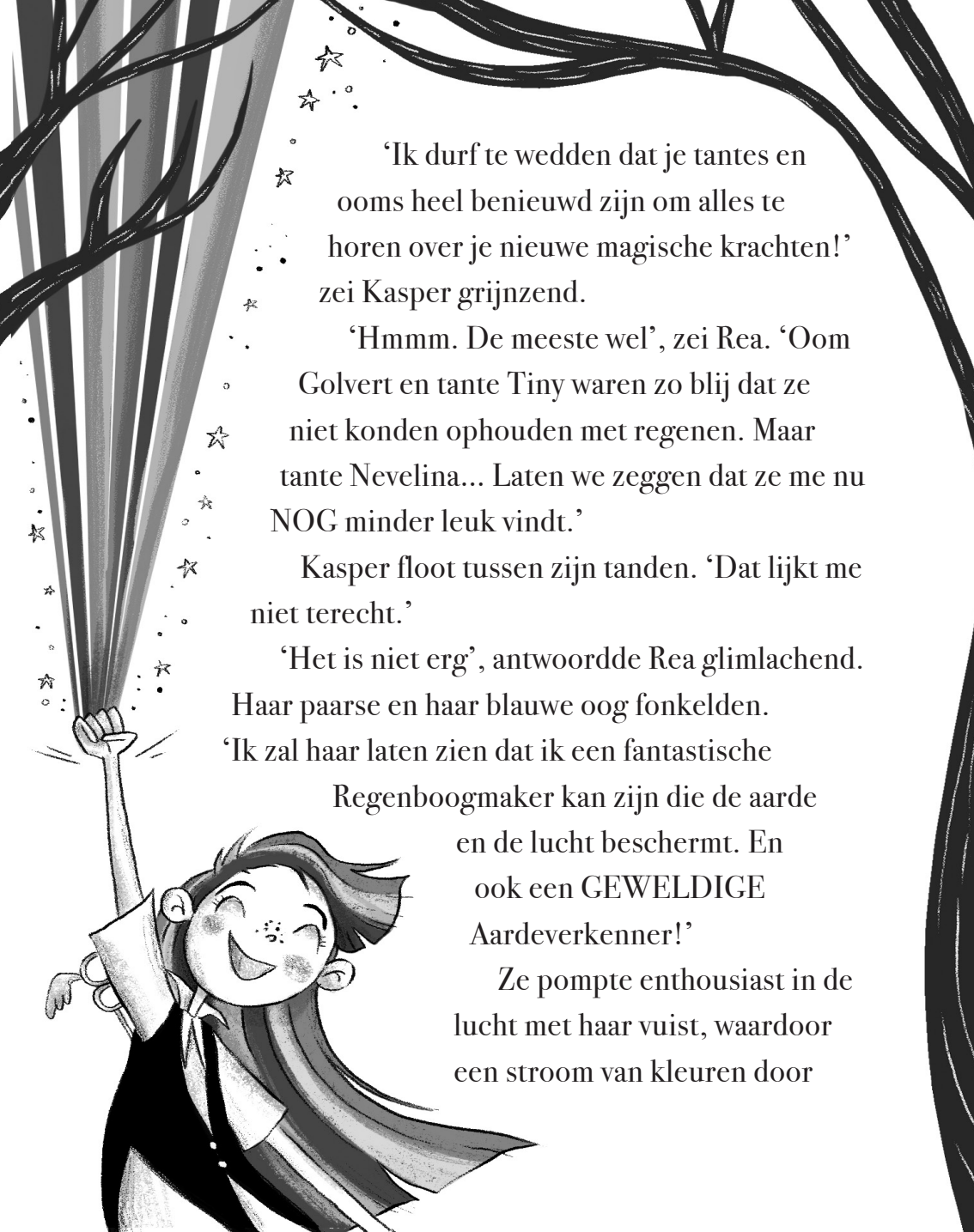
‘Ik vraag me af welk wolkenwezen je babyneefje zal

krijgen’, zei hij, terwijl hij een netjes verpakt miezerbroodje tevoorschijn haalde.

‘Cumulus zal wel een of andere wolkenvogel kiezen, denk ik’, zei Rea terwijl ze op een bliksembol kauwde. ‘Al mijn Von Fluff-neefjes en -nichtjes hebben een wolkenvogel gekozen.’ Rea knikte naar de acht andere kinderen van tante Nevelina. Ze hadden allemaal een wolkenvogel op hun schouder zitten, tjilpend, krijsend of piepend.

Rea’s jongste neefje, Cumulus Von Fluff, werd die dag één jaar en het was traditie dat elke Wolkenmaker op zijn of haar eerste verjaardag een pluizige peul plukte. Daaruit kwam dan een wolkenwezentje tevoorschijn, dat zich meteen zou hechten aan de jonge Wolkenmaker. Met hun magie zouden ze samen prachtige wolken leren toveren en voor altijd bij elkaar blijven.

Peulen-pluk-feesten waren altijd een vrolijke boel, met veel ooms en tantes die bij elkaar kwamen om de laatste familienieuwtjes uit te wisselen. Maar voor Rea was dit een extra speciaal feest: het was de eerste keer dat ze haar hele familie zag sinds haar leven zes maanden geleden op zijn kop gezet was.

‘Ik durf te wedden dat je tantes en ooms heel benieuwd zijn om alles te horen over je nieuwe magische krachten!’ zei Kasper grijnzend.

‘Hmmm. De meeste wel’, zei Rea. ‘Oom Golvert en tante Tiny waren zo blij dat ze niet konden ophouden met regenen. Maar tante Nevelina... Laten we zeggen dat ze me nu **NOG** minder leuk vindt.’

Kasper floot tussen zijn tanden. ‘Dat lijkt me niet terecht.’

‘Het is niet erg’, antwoordde Rea glimlachend. Haar paarse en haar blauwe oog fonkelden. ‘Ik zal haar laten zien dat ik een fantastische

Regenboogmaker kan zijn die de aarde en de lucht beschermt. En ook een **GEWELDIGE** Aardeverkenner!’

Ze pompte enthousiast in de lucht met haar vuist, waardoor een stroom van kleuren door

de boomtoppen schoot. Rea trok een bedenkelijk gezicht. ‘Ik moet mijn magie alleen nog onder **CONTROLE** leren krijgen’, zei ze en keek verbaasd naar haar vuist.

Terwijl alle Weermakers een of andere vorm van weermagie hadden – sneeuw, wind, regen, zon, wolken, of donder en bliksem – was Rea geboren zonder magie. Sterker nog, niemand uit de familie van haar moeder had *ooit* magische krachten gehad. Maar tijdens een verboden reis naar de aarde had Rea een zwart kristal gevonden en een eeuwenoude kracht ontketend die meer dan duizend jaar verborgen was geweest... *regenboogmagie!* Rea bleek een Regenboogmaker te zijn, wat betekende dat ze alle andere soorten weermagie kon beheersen. Of tenminste, dat *zou* ze kunnen, als ze eenmaal leerde hoe ze haar magie op de juiste manier moest gebruiken.

Tante Nevelina liep naar Rea toe en bekeek haar afkeurend van top tot teen. ‘*Jij* blijft hier als het tijd is voor Cumulus om zijn peul te plukken’, siste ze. ‘Ik wil dat alles *perfect* verloopt en ik kan niet het risico lopen dat een of andere *vreemde* soort magie problemen veroorzaakt.’

‘Je hoeft je helemaal geen zorgen te maken, tante. Ik zal niets “vreemds” doen’, zei Rea. Ze wiebelde zenuwachtig met haar vingers en trok een vreemd gezicht.

Tante Nevelina keek haar dreigend aan. ‘Hmm. Houd die ontploffende kat van je ook maar uit de buurt.’ Ze draaide zich om en verdween in de menigte, met haar wolkenmus vlak achter haar aan.

Kasper schudde zijn hoofd. ‘Wauw. Je tante is duidelijk het zonnetje in huis...’

‘Ik zei het toch’, antwoordde Rea. ‘Sinds dat hele regenbooggedoe vertrouwt ze me helemaal niet meer. En die arme Nim heeft ze NOOIT gemogen.’

Rea’s wolkenkat wikkelde zich om haar schouders en spinde. Nim was geboren met een zeldzame afwijking die ervoor zorgde dat hij vaak ontplofte. Daardoor kon hij zich niet hechten aan een Wolkenmaker, en hij kon ook geen echte wolk zijn, zoals de wolken die de mensen aan de hemel zagen. Rea had Nim gevonden toen hij als jong wolkenkatje in de steek was gelaten, en sindsdien waren ze onafscheidelijk. Ze waren dan misschien niet verbonden door magie, maar hun liefdesband was onbreekbaar.

Een van Rea's nichtjes huppelde vrolijk naar haar toe met haar wolkenuil in haar armen. Een jonge Windmaker liep vlak achter haar aan. Ze zag er een beetje zenuwachtig uit.

'Hallo, Drift', zei Rea zwaaiend.

'Reaaaaa, kun je mijn vriendin Flo je regenbogen laten zien?' vroeg Drift. Haar wolkenuil kraste alsof hij de vraag herhaalde.

Rea schudde haar hoofd. 'Sorry, Drift, maar ik denk niet dat je moeder het fijn zou vinden als ik mijn magie hier gebruik.'

'Alsjeblieeeeft!' drong Drift aan. 'Mijn vriendin Flo denkt dat je magie eng is, maar ik heb haar gezegd dat dat niet zo is!'

Rea fronste. 'Eng?'

Flo keek haar verlegen aan. 'Ik heb gehoord dat jouw magie niet zoals de onze is...' fluisterde ze.

Rea zuchtte. Ze vond het geen fijne gedachte dat andere Weermakers bang waren voor haar magie.

